

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 169/07-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 11. decembra 2007 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Ľudmily Gajdošíkovej o sťažnosti spoločnosti P., s. r. o., B., zastúpenej advokátom JUDr. M. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 114/02 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo spoločnosti P., s. r. o., na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 114/02 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava III prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 114/02 konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Spoločnosti P., s. r. o., priznáva finančné zadost'učinenie v sume 10 000 Sk (slovom desaťtisíc slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti P., s. r. o., priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 6 042 Sk (slovom šesťtisícštyridsaťdva slovenských korún), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť na účet advokáta JUDr. M. M., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením zo 4. septembra 2007 č. k. II. ÚS 169/07-14 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť spoločnosti P., s. r. o., B. (ďalej len „s'ťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 114/02.

Z obsahu s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že návrhom podaným okresnému súdu 2. marca 2002 sa s'ťažovateľka domáhala vydania platobného rozkazu, ktorý bol v dôsledku odporu podaného odporkyňou zrušený a následne okresný súd koná v predmetnej veci

v konaní pod sp. zn. 25 Cb 114/02. Podľa tvrdenia sťažovateľky okresný súd koná v jej veci so zbytočnými a neodôvodnenými priet'ahmi, čím sa predlžuje stav jej právnej neistoty a odd'aluje sa právoplatné skočenie sporu.

Sťažovateľka v sťažnosti okrem iného uviedla:

„(...) Súd v tejto veci vykonal len niekoľko procesných úkonov spočívajúcich vo vytýčení pojednávania a dožiadanie iného okresného súdu za účelom výsluchu svedkov.

(...) Súd navyše do dnešnej doby vykonal len procesné úkony pričom aj tieto neboli vykonávané z jeho strany priebežne.

*(...) Sťažovateľ podal pre nečinnosť zo strany súdu, v zmysle ustanovení zákona č. 757/2004 Z. z., dňa 23. 5. 2006 a dňa 29. 11. 2006 sťažnosť na priet'ahy v konaní. Súd vybavil sťažnosť podanú proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov a to oznámením zo dňa 5. 3. 2007, že sťažnosť pokladá za nedôvodnú.
(...)*

Na základe vyššie uvedeného zastávame stanovisko, že postupom súdu v konaní pod sp. zn. 25 Cb 114/02 došlo k porušeniu ústavného práva sťažovateľa zakotveného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd.“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľka žiada, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„Okresný súd Bratislava III v konaní sp. zn. 25 Cb 114/02 porušil základné právo spoločnosti P., s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd a ústavný súd prikazuje Okresnému súdu Bratislava III, aby vo veci sp. zn. 25 Cb 114/02 konal.

Ústavný súd Slovenskej republiky zároveň sťažovateľovi priznáva 10.000,- Sk ako primerané finančné zadostučinenie, ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť v lehote do dvoch mesiacov a trovy právneho zastúpenia vo výške 6 296,- Sk, spočívajúce v zmysle ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. v dvoch

úkonoch právnej služby po 2 970,- Sk a dvoch režijných paušáloch po 178,- Sk, ktoré je Okresný súd povinný zaplatiť v rovnakej lehote k rukám právneho zástupcu sťažovateľa.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho podpredsedníčka, a tiež zákonná sudkyňa listom sp. zn. Spr. 3604/2007 z 25. septembra 2007 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 19. októbra 2007.

2.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla:

„V prílohe Vám zasielam vyjadrenie zákonnej sudkyne vo veci (...) s ktorým sa v plnej miere stotožňujem.

Netrvám na ústnom prejednaní veci.“

Zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov okresného súdu uviedla:

„Je pravdou, že od podania žaloby 06. 03. 2002 do vytyčenia termínu pojednávania 16. 10. 2003 uplynulo pomerne dlhé obdobie, avšak poukazujem na veľký počet vecí v oddelení 25Cb v období rokov 2002-2004, ktorý mi neumožnil vybavovať veci v kratších termínoch; uvedený stav som predsedovi súdu opätovne signalizovala, toto tvrdenie preukazujem svojimi písomnými podaniami - signalizáciami zo dňa 03. 10. 2002, 01. 10. 2003 a 01. 11. 2004.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľky vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„(...) súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania tejto veci. Na podanom návrhu trváme z dôvodov v ňom obsiahnutých.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na

prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 25 Cb 114/02:

- 6. marec 2002 – sťažovateľka sa návrhom podaným okresnému súdu domáhala proti odporkyni vydania platobného rozkazu na zaplatenie 11 360 Sk s príslušenstvom,
- 22. marec 2002 – okresný súd vydal platobný rozkaz č. k. Rob 2111/02-5, ktorým vyhovel návrhu sťažovateľky (platobný rozkaz bol sťažovateľke i odporkyni doručený 11. apríla 2002),
- 28. apríl 2002 – odporkyňa podala proti platobnému rozkazu odpor,
- 28. máj 2002 – okresný súd zaslal odpor odporkyne na vyjadrenie sťažovateľke,
- 2. august 2002 – spis bol prevedený z registra „Rob“ do registra „Cb“ pod sp. zn. 25 Cb 114/2002,
- 9. júl 2003 – okresný súd nariadil pojednávanie na 16. október 2003,
- 25. august 2003 – právny zástupca odporkyne ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' odporkyne na pojednávaní 16. októbra 2003 z dôvodu jej zlého zdravotného stavu a súčasne žiadal o vypočutie odporkyne prostredníctvom Okresného súdu Trebišov,
- 26. september 2003 – sťažovateľka zobrala v časti uplatneného nároku 295 Sk návrh späť a súčasne ospravedlnila neúčast' svojho zástupcu na pojednávaní 16. októbra 2003, pričom požiadala o rozhodnutie v jeho neprítomnosti,

- 16. október 2003 – z dôvodu ospravedlnenej neprítomnosti účastníkov konania bolo pojednávanie odročené na neurčito,
- 14. november 2003 – vzhľadom na vyjadrenie odporkyne, ktorá v podanom odpore uviedla, že nikdy nebola so sťažovateľkou v právnom vzťahu, a preto neuznáva žiadnu jej pohľadávku, okresný súd vyzval sťažovateľku, aby predložila doklad o zaplatení časti žalovaného dlhu v sume 295 Sk „(...) *za účelom preukázania, kto uvedenú sumu uhradil*“,
- 3. december 2003 – sťažovateľka reagovala na výzvu okresného súdu,
- 12. máj 2004 – okresný súd dožiadal Okresný súd Trebišov o výsluch odporkyne,
- 25. jún 2004 – Okresný súd Trebišov zaslal okresnému súdu zápisnicu o výsluchu odporkyne vykonanom 22. júna 2006,
- 15. november 2004 – okresný súd vyzval sťažovateľku, aby predložila originál zmluvy o úvere z 10. júla 2001,
- 24. november 2004 – sťažovateľka predložila okresnému súdu overenú fotokópiu zmluvy o úvere z 10. júla 2001,
- 15. apríl 2005 – okresný súd uznesením (nadobudlo právoplatnosť 20. mája 2005) nariadil znalecké dokazovanie súdnym znalcom z odboru písmoznalectvo (ďalej len „súdny znalec“) s tým, že súdnemu znalcovi uložil povinnosť vypracovať znalecký posudok do 30 dní od doručenia uznesenia a súčasne účastníkom konania uložil zaplatiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania (uznesenie bolo doručené sťažovateľke 20. mája 2005, právnemu zástupcovi odporkyne 16. mája 2005 a súdnemu znalcovi 16. mája 2005),
- 2. jún 2005 – sťažovateľka zaplatila preddavok na trovy znaleckého dokazovania,
- 30. jún 2005 – okresný súd zaslal spis súdnemu znalcovi (doručený 4. júla 2005),
- 14. júl 2005 – súdny znalec oznámil okresnému súdu, že znalecký posudok vypracuje do 30 dní od získania sporného a porovnávacieho materiálu od účastníkov konania, na predloženie ktorého ich vyzval,
- 2. august 2005 – súdny znalec požiadal okresný súd o poskytnutie súčinnosti týkajúcej sa zadováženia ním požadovaného materiálu nevyhnutného na vypracovanie znaleckého posudku od odporkyne z dôvodu, že táto s ním nespolupracuje,
- 14. november 2005 – okresný súd telefonicky žiadal právneho zástupcu odporkyne, aby zabezpečil pre súdneho znalca potrebné podklady, ktorý ich zabezpečenie prisľúbil,

- 15. december 2005 – právny zástupca odporkyne upovedomil okresný súd o zaslaní požadovaných materiálov súdnemu znalcovi,
- 10. január 2006 – okresnému súdu bol doručený znalecký posudok (záver znaleckého posudku – „*Podpis žalovanej V. S. na zmluve o úvere uzavretej dňa 10. 7. 2001 je jej pravým podpisom*“),
- 7. február 2006 – okresný súd zaslal znalecký posudok na vyjadrenie právnenému zástupcovi odporkyne,
- 18. máj 2006 – sťažovateľka urgovala pokračovanie konania,
- 22. máj 2006 – právny zástupca odporkyne žiadal, aby okresný súd „*vyčkal*“ na výsledok policajného vyšetrovania trestného oznámenia podaného dcérou odporkyne pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu obchodným zástupcom sťažovateľky, a súčasne žiadal, aby dcéra odporkyne bola vypočutá prostredníctvom Okresného súdu Trebišov,
- 13. september 2006 – okresný súd dožiadal Okresný súd Trebišov, aby vypočul dcéru odporkyne,
- 23. október 2006 – okresnému súdu bola doručená zápisnica o výsluchu dcéry odporkyne, pričom k zápisnici bolo pripojené uznesenie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v T., Úradu justičnej a kriminálnej polície, oddelenia skráteného vyšetrovania K. ČVS: ORP-679/2-OSV-TV-2006 z 15. mája 2006, ktorým bol odmietnutý podnet na začatie trestného stíhania pre podozrenie zo spáchania trestného činu podvodu z dôvodu, že nebol dôvod na začatie trestného stíhania,
- 28. november 2006 – odporkyňa zaplatila preddavok na trovy znaleckého dokazovania,
- 11. december 2006 – okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila adresu obchodnej zástupkyne J. H. (ďalej len „*svedkyňa v 1. rade*“),
- 21. december 2006 – sťažovateľka oznámila okresnému súdu požadovanú adresu,
- 14. marec 2007 – okresný súd dožiadal Okresný súd Prešov, aby vypočul *svedkyňu v 1. rade*,
- 19. apríl 2007 – okresnému súdu bola doručená zápisnica z výsluchu *svedkyne v 1. rade*,
- 18. júl 2007 – okresný súd požiadal *svedkyňu v 1. rade* o písomné upresnenie jej výpovede,
- 8. august 2007 – *svedkyňa v 1. rade* reagovala na výzvu okresného súdu,

- 17. september 2007 – okresný súd vyzval dcéru odporkyne, aby oznámila okresnému súdu adresu svedkyne A. K. (ďalej len „svedkyňa v 2. rade“),
- 30. október 2007 – okresný súd urgoval, aby dcéra odporkyne oznámila adresu svedkyne v 2. rade, a súčasne okresný súd zisťoval jej adresu prostredníctvom centrálnej evidencie obyvateľov,
- 8. november 2007 – dcéra odporkyne oznámila okresnému súdu adresu svedkyne v 2. rade,
- 15. november 2007 – okresný súd dožiadal Okresný súd Trebišov, aby vypočul svedkyňu v 2. rade, a súčasne žiadal, aby Okresný súd Trebišov zaslal okresnému súdu rozsudky v trestných veciach súvisiacich s prejednávanou vecou.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná (...).

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 114/02 o návrhu s'ťažovateľky na zaplatenie 11 360 Sk s príslušenstvom došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet

sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium „zložitosť veci“, ústavný súd konštatuje, že vec nie je právne zložitá a hoci vo vzťahu k zisťovaniu skutkového stavu nevyhnutného pre rozhodnutie aj prostredníctvom znaleckého dokazovania, resp. prostredníctvom dožiadaného súdu nemožno vylúčiť jej faktickú zložitosť, avšak vzhľadom na doterajší zdĺhavý priebeh skúmaného konania pred okresným súdom (dosiaľ viac ako 5 rokov a 8 mesiacov), ako aj vzhľadom na vykonané procesné úkony okresného súdu a na skutočnosť, že dosiaľ nebolo vo veci vyhlásené ani jedno meritórne rozhodnutie, ústavný súd nemôže pripísať zdĺhavosť konania na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Podľa právneho názoru ústavného súdu (I. ÚS 15/02, I. ÚS 251/05) faktická zložitosť veci nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za včasné vyriešenie sporu.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd uzavrel, že v konaní pred okresným súdom prebieha konanie, ktoré nie je ani právne a ani fakticky mimoriadne zložené, a preto pri sústredenom postupe zákonného sudcu bolo možné vec rozhodnúť bez zbytočných prietáhov.

2. Pokiaľ ide o správanie sťažovateľky ako účastníčky konania, z predloženého súdneho spisu ústavný súd zistil, že sťažovateľka nereagovala na výzvu okresného súdu z 28. mája 2002 (doručená jej 31. mája 2002), aby sa vyjadrila k odporu odporkyne, a tiež ospravedlnila svoju neúčast' na jedinom vo veci nariadenom pojednávaní konanom 26. septembra 2003, avšak vzhľadom na všetky okolnosti nemali tieto skutočnosti žiadny vplyv na spomalenie, resp. predĺženie konania. Inak bola sťažovateľka podľa zistenia ústavného súdu v konaní pred okresným súdom aktívna a včas reagovala na výzvy okresného súdu. Podiel sťažovateľky na prietáchoch v konaní nenamietal vo svojom vyjadrení ani okresný súd.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti prihliadol aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Podľa zistenia ústavného súdu okresný súd od 28. mája 2002, keď zaslal odpor odporkyne na vyjadrenie sťažovateľke, vykonal ďalší procesný úkon až po viac ako 13 mesiacoch, t. j. 9. júla 2003, keď nariadil vo veci pojednávanie. Ďalšie obdobie nečinnosti v trvaní viac ako 5 mesiacov ústavný súd zistil v čase od 3. decembra 2003 do 12. mája 2004. Okresný súd nevykazoval procesnú aktivitu ani v ďalších dvoch po sebe nasledujúcich obdobiach, každé v trvaní takmer 5 mesiacov, a to od 25. júna 2004 do 15. novembra 2004 a od 24. novembra 2004 do 15. apríla 2005. Napokon okresný súd bol nečinný aj v období od 7. februára 2006 do 13. septembra 2006, čo predstavuje obdobie nečinnosti v trvaní viac ako 7 mesiacov.

Celková doba zbytočných prietahov spôsobených okresným súdom je tak podľa zistenia ústavného súdu viac ako 2 roky a 11 mesiacov, pričom konanie na okresnom súde trvá viac ako 5 rokov a 8 mesiacov a dosiaľ nebolo vo veci ani raz meritórne rozhodnuté.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd hodnotí postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25 Cb 114/02 ako porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka sa domáhala aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 Sk, pričom svoju požiadavku odôvodnila nasledovne: „(...) Zbytočnými prietiahmi zo strany súdu bol sťažovateľ obmedzovaný v nadobudnutí prostriedkov potrebných na uskutočňovanie jeho podnikateľskej činnosti, pričom obmedzovanie spočíva najmä v získavaní úverov, kde zdĺhavosť konania má nesporný vplyv na ekonomické a účtovné ukazovatele (napr. účtovné súvahy, účtovné závierky), ktoré podmieňujú ich získanie. V neposlednom rade sťažovateľ utrpel ujmu na dobrom mene - likvidite, ktorú požíva v relevantných ekonomických kruhoch. Vzhľadom na vyššie uvedené nepriaznivé následky, ktoré boli spôsobené prietiahmi v konaní pred súdom, zastávame názor, že sú dané dôvody pre priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 10.000,- Sk (...).“

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, nie je pre sťažovateľku dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľke aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím najmä na nečinnosť okresného súdu považuje za primerané priznať v sťažovateľkou uplatnenej výške 10 000 Sk, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jej právneho zastúpenia advokátom, ktorý si uplatnil nárok na ich úhradu v sume 6 296 Sk.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľky ústavný súd vychádzal z ustanovení § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 je 2 730 Sk a hodnota režijného paušálu je 164 Sk. Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2007 je 2 970 Sk a hodnota režijného paušálu je 178 Sk.

S poukazom na výsledok konania ústavný súd priznal sťažovateľke nárok na úhradu trov konania za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2006 (prevzatie a príprava zastúpenia - splnomocnenie z 23. januára 2006) v sume 2 894 Sk vrátane režijného paušálu a za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2007 (podanie sťažnosti ústavnému súdu zo 16. marca 2007) v sume 3 148 Sk vrátane režijného paušálu. Ústavný súd tak priznal sťažovateľke úhradu trov konania v celkovej sume 6 042 Sk, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. decembra 2007